

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**COLLATIO-||NVM SACRARVM|| LIBRI VIII.|| Tilmanni
Bredenbachij S. Th. D.||**

Bredenbach, Tilmann

Coloniae Agrippinae, 1592

VD16 B 7378

2. De puella quædam, quæ per SS. Eucharistiæ sumptionem, & Dominici calicis adpositionem, à dæmonis vexationibus liberata.
-

[urn:nbn:de:hbz:466:1-65002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-65002)

stus, die tertio resurrexit: eamque suspendit
in cubiculo suo, ne quid mali etiam ipse per-
retur. At ubi domus eius ab illa infestatio-
purgata est, quid de illa terra fieret cogitabat
quam diutius in cubiculo suo reuerentig
sa habere volebat. Fortè tunc accidit, ut ego
collega tunc meus Episcopus Synicensis
clesiæ Maximinus in proximo essemus: ut
niremus rogauit: & uenimus, Cumque no-
omnia retulisset, etiam hoc petiuit, ut in fo-
retur alicubi, atq; ibi orationum locus fieret
ubi etiam Christiani possent ad celebra-
quæ Dei sunt, congregari. Non restitimus
ctum est. Erat ibi paralyticus rusticanus,
hoc audito, petiuit à parentibus suis, ut illi
ad eum locum sanctum non cunctanter
rent, quò cum fuisset allatus, orauit, atq; in
continuo pedibus suis saluus abscessit.

*De puella quadam, que per SS. Eucharistiæ sum-
nem, & dominici calicis adpositionem, à dem-
vexationibus liberata. D. Prosper Aquitanus
6. de Sacerdotio, qui vixit anno 450.*

CAP. II.

NOstris quoque temporibus Asperc-
COS. Carthagini constituto, hoc signum
diabolicum monstruosumque quod illic acci-
quis illius patriæ cuius ignorat? Quædam iu-
cula Araba natione, ancillæ Dei habitum
stans, cum in balneo lauans simulachrum qu-
dam Veneris impudicè respiceret, & seip-

ei que se consimilans, domicilium se diabolo
 præbuit. Statim ille Leo qui rugiens circuit,
 quem quærebat inuenit. Meatus igitur guttu-
 ris ipsius occupans, nullum cibum, nullumq;
 potum traiciens, per septuaginta ferme dies,
 totidemque noctes, ieiunium sibi diabolus ex
 capto possessoque vase exhibuit. Hoc mon-
 strum parentes puellæ per tot dierum spacia
 auferri posse sperantes, dum iuge malum vl-
 terius tolerare non possent, simul cum filia se
 ingesserunt sacerdoti, quæ acta erant, fideliter
 inuimantes. Hoc tantum puella fatebatur, au-
 quandam noctis medio apparere, quæ sibi in
 ore nescio quid infunderet. Stupor tunc in-
 erat cunctis videre puellâ nullis inditiis diu-
 turni ieiunij foedatam, nullo pallore, seu tabe
 vel debilitate cõfectam, quin potius robustam
 succo viscerum, mole membrorum, cumque
 incredibilia viderentur, quæ dicebantur, habi-
 to consilio in monasterio puellarum, in quo
 reliquiæ S. Stephani sitæ sunt, sacerdos puellâ
 simul & Præposito commendauit. Illic prima
 tantum die apparuisse illam auem asseruit, si-
 bi que increpasse, quod neque fame, neque si-
 ti compulsâ, illum locum appeteret, quò sibi
 accedere non liceret, per duas sanè hebdoma-
 das nihil cibi vel poculenti sumens, in mona-
 sterio mansit. Accidit autem, vt quintus deci-
 mus Dominicus illucesceret dies, ascendente
 nobiscum sacerdote, vt matutinum illic sacri-
 ficium

➤ COLLATION. SACRAR.

ficiū solito offerretur, puellam Prepositam
ad altare perduxit, eo incessu & habitu, qui
solent rubore perfusa, ex epulis poculisque
mulieres aduenire. Sed ut se illa prostravit
tari, clamore fletus sui, cunctis adstantibus
mitus lachrymasque induxit, quibus tantum
malum auferendum, praesens plebs Domini
exorabat. Erat enim iam indecens murmur
populo. Peracto itaque sacrificio, cum eadem
inter ceteras, breuem particulam corporis Do-
mini tinctam a Sacerdote perciperet, semel
ra mandens traicere non valuit, nondum illi
fugato, de quo dicit Apostolus, (2. Cor. 6.) Quae
consonantia Christi ad Belial? Et iterum, (1.
Cor. 10.) Non potestis calicem Domini partici-
pare & mensam daemoniorum: Manu igitur
eius sustentante Sacerdote, ne sanctum
proijceret, a quodam Diacono suggestum,
calicem salutarem gutturi eius pontifex
applicaret, quod ut factum est, statim ut locutus
illum, quem diabolus obsederat, Saluator
imperio reliquit, sacramentum quod ore
stabat cum laude Redemptoris transglutitum
puella clamauit: Hinc laetitia, hinc voces
gloriae Dei, quod post octoginta & duos dies
diabolo expulso, puella de potestate fuerat
ruta inimici. Oblatio itaque rursus gratia
actionis pro ea fit, sacrificiique percipiens ce-
tam partem, prisco est reddita vsui. Tunc eni-
dum haec aguntur, spiritu diuino actus Di-

con

conus eiusdem tituli statuat illam sublatam confregit in pulverem, omnemque insidiantis astutiam superavit diuina maiestas.

De Nicolaa quaedam, à teterrimo Dæmone obsessa, quæ virtute Sanctissimi Sacramenti adiuratum, cum magno ululatu, & confessione eam reliquit. Ex R. D. VVilhelmi Damasi Lindani Episcopi Ruremundensis responsione ad Io. Campani Nestorizantis atque Calvinizantis libellum.

CAP. III.

ANno 1566. die 8. Februar. Feria 6, Nicolaa Petri Obrij Lanij filia, vxor Ludouici Sartoris, oppido Picardie Veuino, ab apparente hominis sepulti, quasi aui sui, specie spiritu, siue plurimis potius dæmonibus correpta fuit, quæ tandem perducta Laudunum ad Reuerendissimum Episcopum Dominum Bursium, neq; solitis remedijs Ecclesiasticis, neque exorcismis, neque orationibus, aut signo sanctæ crucis liberari ab vniuersis potuit. Emigrauerant enim ad viginti sex, exorcismis venerandi Patris Petri Montani, ordinis sancti Domini.

Interrogatus igitur à Reuerendissimo dæmon, qui sibi nomē Beelzebub indiderat, cur illam pudicam ac Catholicam obsideret? Ingressus sum (inquit dæmon mēdax) hanc metreticulam D E O mandante, propter populi peccata, vt ostendam me esse diabolum, vt conuertam, sius obstinatiores reddam Hugo-